

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-uca
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

A vásott fiú

Paupera Ferenc. — Majd mindjárt rendet csinállok itt . . . Erről a szegény fiúról le kell emelni minden terhet . . . Igaz ugyan, hogy akkor az a Bud Jancsi lebukfencezik onnét, de — az se baj!

ANATÓMIA

Irta: EMÖD TAMÁS

A szív a szívkamrából áll,
Két borda közt harmónikál;
Négy billentyűje van neki,
S a vér le-fel billegtetli;
Élő, piros vér, kék erek.
Szívet hordunk bent, emberek,
Én is, te is,
Mink is, tik is,
Szívet, különbség nélkül.

A szem két szegolyóból áll,
A forma rajta szép ovál;
Két könnytömlője van belül,
S van úgy, hogy benne könny is ül.
És hogyha lassan föltekint,
Meglátjuk egymást benne mink,
Én is, te is,
Mink is, tik is,
Egymást, különbség nélkül.

A kéz kis izecskékből áll,
Pittyegtet és „ágyé“-t dobál;
A hang zenélő szallaga,
Sipocská sír bent, trallala
S be furcsa, hallga rá szívem,
Egy csontvázat hordunk mi benn,
Én is, te is,
Mink is, tik is,
Hordjuk, különbség nélkül.

A szív, a szív egyszer megáll,
Ha egy kis zökkenés beáll.
Elég volt!... azt billegtetli,
S a föld alá megy, arra ki
S a föld alatt, mint rendesen,
Kinyújtóznak szép csendesen,
Én is, te is,
Mink is, tik is,
Minden különbség nélkül.

A látszat csal?

— Tudod, én nem is csodálkozom azon, hogy Haller Istvánt most többrendbeli csalással vádolják.

— Ugyan!

— No igen. Emlékezzél, Friedrich egyszer azt mondta, hogy aki nála is nagyobb antiszemita, az csal. És Haller még nála is nagyobb antiszemita volt.

Tönödések

Seiffensteiner Solomontul

* Bújócskát jáccott Lovasbrinbe o Sáje meg o Pinchesz jerek, o Gavrile Brecher házabó. O Sáje fülment o tyúkól-padrásro. Várto ed nedjedórát, ed félórát, de még mindig nem jütt o Pinchesz ütét keresni. Mikor már elmúlt edj egész óra is, megsokalta, hodj odaűnt edjedül kuksol és kiszolodt és elkejebáltó mogát: „Vadj én bújtam el nadjon jól, vadj nem is kerestek engem!” — Osz-posz o Népszavátul o volt szerkesztű Somogyi Bélának meg o Bacsó Bélának oz üvé jlkosai. Ezek is bújócskát jáccották o türvéngyel és bizemos idű mulva nyogodtan elkejebálták mogukat: „Vagy mink bújtunk el nagyon jól vagy nem is kerestek bennünket!”

O Zische Pützertül o fiút, o Koptl meglepett* o szobalángy edj kis sivalkodó jerekkel. Fül volt héberedve egész Opostag! O Zische elüvette o fiát, o Koptl: „Te jalázatos tráder! Lealacsonyodtál mogodat edj ilelen személhez, ed

Mindenki gyanus nekem, aki él

(Nyomoztam a Leirer-féle gyilkosságban)

Olvastam a rendőrség körözölevelében, hogy egy magas, középtermetű, alacsonyagra hajlamos, szőkehajú, félbarna, monoklinéküli úriember az a gazember, aki meggyilkolta a szerencsétlen, szépmultú s jobb jövőre érdemes úrihölgyet, aki a tanuk ellentmondó véleménye szerint igen szolid, de kissé ledér életet élt. Mivel a rendőrség képtelen kinyomozni a gyilkost, elhatároztam, hogy magam kísérel meg az atrocitás elkövetőjét megtalálni, bármibe kerüljön is. Beültem tehát a kávéházba és feszült figyelemmel láttam hozzá nyomozási munkámhoz. Éppen kapóra jött szemben velem egy félmagas, barnásszőke, monoklinéküli úriember, aki nagyon gyanusan viselkedett: angolokra sült véres borjújáját vacsorált s közben kegyetlenül bele-beledöfködött késével a májba Arcán állati gyönyörűség tükröződött. Kétségtelen, ez az ember adott esetben arra is képes, hogy embertársába beleszurkáljon. Kezembe véve az esti lapot, hozzáléptem.

— Mit szól, kedves uram, ehhez a rémes gyilkossághoz?

Torz vigorra huzódott az arca, miközben szájában egy nagy darab borjújáját gyömöszölve dadogta:

— Na, na, láttam én már különbekeket is...

Jól hallottam? Látott ő már különbekeket is? Bizonyosan részt is vett bennük!

— Talán mégsem — kockáztattam meg

— De igen. Én, aki figyelemmel kísérem az ilyen eseteket, mondhatom önnek, hogy ez kismiska egy igazi kegyetlen gyilkossághoz képest... (Beleszúr a borjújába.) Ez nem is volt olyan borzalmas. Egy-két szúrás és vége volt. A gyilkos jószívű ember lehetett, sőt könyörületes, de biztos, gyakorlott kezű. (Szúrás a borjújába.) Ugy látszik, előzőleg sokat gyakorolta..

— De, megengedjen...

— Angyali, ártatlan szívű ember le-

hetett. Én sem cselekedhettem volna másképp az ő helyében...

Hopp. Most gyilkos úr elárulta magát. Megvan Bizonyos, hogy ő volt. Istenem, hogy lehetne föltűnés nélkül rendőrért telefonálni?

— Sőt, többet mondok, — folytatta — még ön sem cselekedett volna másképp — s ekkor szúrós, átható pillantást vetett rám.

— Én?... Één? — dadogtam sápadtan — de hogy jön ön erre a gondolatra? Már bocsásson meg...

— Na, nem kell komolyan venni. Csak úgy jegyeztem meg. Mikor is történt az a gyilkosság?

— Úgy tudom, december 24-én.

— Emlékszik még, hol töltötte ön azt az estét? Csak úgy kérdelem...

— Hogy hol? Igazán nem emlékszem.

— Erőltesse csak meg az emlékezőtehetségét.

Hallatlan zavarba jöttem.

— De igazán nem emlékszem. Nem értem...

Valami ürügyet kell keresnem, hogy telefonálni mehessek. A gyilkos nagyon ravasz embernek látszik, ki tudja, milyen cselet forral ellenem.

Föl akartam állni. A kabátom szélével fogva visszahúzóztam.

— Maradjon kérem még egy darabig. Nekem egy kis telefonbeszélgetésem van. Azután zavartalanul beszélgethetünk..

Főállt. A telefonhoz rohant, én a másik telefonfülkébe siettem.

— Halló, halló... Főkapitányságot kérem. Kérem, főkapitány úr, egy különös véletlen folytán fölfedezett a gyilkost itt a Riviéra-kávéházban... Mi? Miii?... Ott nem Főkapitányság beszél? Ön is fölfedezte a gyilkost? Honnan beszél?... A Riviéra-kávéházból?... Lehetetlen...

Átnéztem a másik telefonfülkébe. Rögtön megértettem a helyzetet. Az én „gyilkosom” bennem vélte kinyomozni a gyilkost! CARÁMY

szobalángyhoz?!” — Felelt o Koptl: „Micsede beszéd ez? Én lealacsonyodtam mogom ű hozzá. Pükt verkehr! Én ütét mogomhoz fülelmetem.” — Hodj oz excellenc Bethlen oreság lealacsonyodta mogát o demagóg Wolff Károlékhoz? Pükt verkehr! Saksopán fülelmette űket mogához.

Földrengés a Belvárosban

Az Omke szeizográfjál tartósan heves rengést jeleznek, amely a legszolidabb üzletházakat alapjukban rendítette meg. A lőkések áthúzódtak a Lipót- és Terézvárosba is. Szakértők szerint az 1919—22. évi kilengéseknek utórezgéseivel állunk szemben.

Középkorhü, antik felsőházat

kivánat nélkül
t. Házhoz szállít

RAKOVSKY IVÁN & CO.
főrendház-spekuláns

Tükörkép a tőzsdéről

A tőzsdéről már régen állítják, hogy a gazdasági élet tükré. Nem vagyok ugyan hiú ember, de ez egyszer elhatároztam: én is belenézek ebbe a tükörbe. Nagyon pedáns ember vagyok. Ha elutazom, menetrend nélkül egy lépést sem teszek, színházba is csak színlappal megyek, a tőzsdére tehát tőzsdelappal a kezemben vonultam be. A tőzsdelapra — úgy látszik — most jó konjunktúra jár, mert sokkal drágább, mint két kötés finom középbank-papír. Először a *bankpiacra* mentem. Lássuk csak: mit ír a tőzsdelap a bankpiacról?

„A bankok minden törekvése arra irányul, hogy a betétek szaporodjanak.“

Eddig úgy tudtam, hogy a bankok a *safe*-ben tartják a betéteket. Itt azonban mindenki a *cipőjében viseli a betétet*. Természetes tehát, hogy ily rossz gazdasági viszonyok mellett a *safe*-be már nem jut semmi.

Átmentem a *malompiacra*. Itt valaki állandóan egy női nevet kiáltott: „*Adok Gizellát középen!*“ Hiába, a tőzsdések nagyon letörtek, mert még erre a csábító ajánlatra sem akadt jelentkező.

Átsiettem a *közlekedési piacra*. Nem értem a lapokat: miért támadják a villamosokat, hiszen ott aranyállapotok vannak. A körúton és egyéb útvonalon mindig látok fölszállókat, de itt — tíz percig figyeltem — *senki sem szállt be*.

A *nyomdapiac*on csak két bankhivatalnokot láttam, akik egymásnak panaszkodnak, hogy mindenki csak *őket nyomja*.

A *szállodapiac* teljesen üres. A tőzsdések azt mondják: örülnek, ha a hajléktalanok menhelyére telik.

Végre eljutottam a *különlék piacára*. Egyik úr ugyan leintett: *Hangya*, ne fáradjon tovább. Egy másik a *Dundántúli Sertést* mutatta: ez is disznóság, amit ezzel csinálnak. A *Gumi* piacán arra *ébredtem*, hogy itt a hangulat — *izé* — *kissé „nép“-ies*... A *Star*, szegény, olyan siralmas mint egy kórta... Egyedüli oázis volt a *Telefon*. Végre egy telefon, mely szívesen vállal összeköttetést és...

Csöngöttek. Vége a tőzsdeidőnek. Épp a *Telefonnál* álltam, amikor lekapcsoltak. Cs. Gy.

Erdőben vagyunk!

(A kurzus gazdasági ázsungeléből)

A vevő. — A ku'yafáját, hát ez mi?... Ön erdőt adott el nekem kitermelésre, itt pedig csupa facsemetét látok. Hol az erdő? **Haller István.** — Legyen nyugodt, kérem, itt van. Csak maga a fáktól nem látja.

Hová, kérlek, hová?

Talán szolgálatot teszünk bizonyos köröknek, ha fölvetjük a kérdést: *hová helyezték el a nemzetközi játékkaszinót?* Egyesek szerint nagyon megfelelő hely volna a Margitsziget, főleg a szűnyogokra való tekintettel, amelyek a *rajtacsipés* szimbólumával ijesztenék a játékosokat. A főváros szintén helyesli ezt a tervet, azzal a megokolással, hogyha a játékkaszinó a szigetre kerülne, akkor fölöslegessé válna a védőgát, mert a sziget még a legnagyobb vízáradáskor is *kint volna a vízből*.

— Vajjon ha kiderül, hogy Leirer Amáliát az apja ölte meg, megkapja-e a nyomravezető a Leirer Lőrinc által kifűzött tízmillió jutalmat?

Mások szerint kiválóan alkalmas épületnek látszik a budai *Karácsony-palota*. A vasrács, amely a palotát körülveszi, nem fog ugyan kellemes emlékeket fölkelteni a külföldi játékosokban, főleg ha sok nyereség űti a *marko*-kat, de a *szökőkutak*, amelyek a kastély parkjában állnak, viszont a *szökés* reményével kecsegtetheti majd őket. Ez a palota-ügy, mint értesülünk, egyelőre még a levegőben lóg. Szóval nem is annyira *palota*, mint inkább *pilota*-kérdés az egész. A levegőből élők szívós érdeklődéssel kísérik a fejleményeket.

Ujabb terv szerint a játékkaszinó építkezésére a Hűvösvölgy egy kies helyét szemelték ki, ahonnan a gyanuspénzü poentöröknek a legszebb kilátás nyílik a — *hűvösre*.

Egyesek Bárdossal alkusznak a *Renaissancera*, meggyőző erővel hirdetve, hogy ha a színház nézőterét átveszi a játékbank, akkor itt minden este táblás ház lesz. A kaszinó vezetősége megmutatja a színészeknek, hogyan kell *Pesten játszani*.

Egy bukóféltben lévő bankra is folyik az alku. A bankház tulajdonosa azonban egyelőre még tartja magát. Nem akarja *adni a bankot*.

Összegezve az összegezendőket, megállapíthatjuk, hogy a játékbank

kérdése jelenleg még csak szavakban és nem tettekben (még kevésbé tettekben) nyilvánul meg. Sok szó esik a játékkaszinó körül, és mint lapzártakor értesülünk, már meg is alakult az első hazai *szójátékkaszinó*. D.

A kurzus fejfájára

Genfi párbeszéd

Népszövetségi delegátus. — És mit mond a magyar kereskedelem a szánáláshoz, miniszterelnök úr?

Bethlen. — Hogy mit mond? Csődöt!

Borsszem Jankó a színházban

A főerkölcsprédikátor úr

(Monsieur Maday)

Vígshízi tanulság 3 levonásban

ELSŐ LEVONÁS

Flers (a szerző): Hálstennek, éppen jókor jöttem ezzel a vígjátékkal. Halom, bizonyos Monsieur Maday meg akarja cenzuráltatni a darabokat. Nagyon helyesen. Ezek a pesti szerzők kezdenek már a fejünkre nőni. Direkt őket kell lefordítanunk, ha azt akarjuk, hogy Párisban izig-vérig francia darabokat lássunk...

Hegedüs (löhögve jő): Hallotta, mi történt?

Flers. — Nos, mi történt?

Hegedüs. — Ez a Beregi mégis föl lépett...

Flers. — Uraim, mi lesz a darabbal?

Hegedüs. — Na, kezdjük, Hah, mi ez? Megcsalt a feleségem? Húszévi házasság után? (Gadlhoz.) Kisasszony, ezt adja össze...

Gaal Franciska. — Mit adjak össze?

Hegedüs. — Azt, amit ez a Flers csinál énvelem.

Gaal. — Összeadni a főpénztáros dolga.

Hegedüs (összeadja magát Gadljal): Pardon, valamit még elfelejtettem levonni.

Gaal. — Mit akar levonni?

Csendélet

Pentelei Molnár Ferencről

Góth. — Micsoda jó trükk ez megint? Hiába, ennek a Ferinek festői ötletei vannak.

Darvas Lili. — Festői ötlet?

Góth. — Na hallod, nem festői ötlet egy ilyen Csendélet?

Darvas. — Ujat is festhetne.

Góth. — Csak nem fogja az Ördögöt a falra festeni!

Darvas. — Halj meg Úveg cipőben.

Góth. — Én halhatatlan vagyok fiam. Én vagyok a „Halhatatlan ember“.

Darvas. — A színész nem ember, édesem.

Góth. — Neveletlen nő vagy, az biztos. Csak azt szeretném tudni, ki tanított erre az ordináré stílusra.

Darvas. — Ja drágám ez Góth-stílus. Nem tagadhatod le, hogy a te tanítványod voltam.

Góth (nagyon gyöngéden): Kuss!

Darvas. — Hogy hozzád ebben a darabban egy szót se szólok, az már biztos.

Góth. — Ne csinálj jeleneteket.

Darvas. — Mondd ezt a Ferinek.

Góth. — Ne veszekedjünk! Segíts inkább keresni.

Darvas. — Mit keresel?

Góth. — A poentot.

Darvas. — Bizd azt a szerzőre. Hadd keressen ő is.

Hegedüs. — Az erkölcsi tanulságot. (Levonja.)

MÁSODIK LEVONÁS

Góthné. — Na, de ilyesmit! Egy föld alatt tartja a szeretőjét a feleségével Ez aztán a férj...

Hegedüs. — Kérlek, én az erkölcs szabályai szerint cselekszem.

Góthné. — Szép kis erkölcs. Hiszen még csak viszonyod sincs velem.

Hegedüs. — Viszonyt folytassak a feleségemmel? Ez nagyon erkölcs-telen volna.

Máday (a fülét hegyezi): A jóisten tud ebből kiokosodni. Mindenesetre jó lesz rövidebbre fogni a darabot. Vonják le...

Hegedüs. — Mit?

Máday. — A függőnyt.

HARMADIK LEVONÁS

Máday (ideges): Mi lesz?

Flers — A férj szakít kedvesével és megbocsát hitlen asszonyának. A családi béke helyreáll.

Máday. — Engedélyezem.

Molnár Ferenc (a függöny előtt): Voilà!

Góth. — Megvan. Az a poent, hogy én állandóan eltakarlak téged a színpadon.

Darvas. — Mondd ezt aforizmában.

Góth. — A nő olyan, mint a hiányos öltözék. Minél jobban takargatjuk, annál fogyatékosabb.

Darvas. — Ez aforizma?

Góth. — Hát mi az aforizma?

Darvas. — Az aforizma olyan, mint a szerelem. Ha az ember elkezd, nem tudja befejezni.

Góth. — Na még egyet.

Darvas. — A Csendélet olyan alkotás, amit a műgyűjtő fölakaszt, a kritikus levág.

Molnár. — Elég! „Főpénztáros úr“ fizetni!

(Függöny) HESZ

Indiszkkrét kérdés

A mostani gazdasági krízis mellett nem is olyan indiszkkrét, ha azt kérdezem a Vígshízi jegypénztártól: ott, ahol Főpénztáros úr van, Csendélet is van?

Három Márkus

— Te, hány Márkus van tulajdonképpen az Operánál?

— Kettő: a László meg a Dezső.

— No és az intendáns? Annak is már kuss a neve.

Színházi cenzura

Máday Gyula nemzetgyűlési képviselő felszólította a kultuszminisztert a színházi cenzura bevezetésére. A kultuszminiszter kijelentette, hogy ha az írók és színházak meg nem javulnak, nem riad vissza a színházi cenzurától.

I.

Hamlet, a szerencsétlen dán királyfi belekezd nagy monológjába:

„Lenni vagy nem lenni? — ez itt a kérdés...”

Akkor külön a lélek, ha türi Zsarnok boszúját, gögös ember dölyfét, Utált szerelme kínját, pörhalasztást S a hivatalnak packázásait?...“

Ügyeletes rendőrtiszt. — Halt! Megállni! Ön bizonyára az állami hivatalokra gondol, már pedig egy ilyen nyilatkozat, mely az állami hivatalokat packázással vádolja, — az állam érdekeit veszélyezteti. Ennélfogva az előadást betiltom.

II.

Cyrano, a nagyorrú lovag párbajra hívja a vicomte-ot, aki az orrára sértő megjegyzést tett. Közben Cyrano — mint ismeretes — balladát csinál:

„Először is tovalebbről
Lenge bájjal kalapom,
Majd köpenyem, tán még szebben,
És a szabályam elkapom...”

Ügyeletes rendőrtiszt. — Ne merje folytatni! A törvény nevében megtiltom, hogy a szabályt elkapja! Ön tudhatná, hogy a párbajozás a törvénykönyv paragrafusaiba ütközik. Ennélfogva az előadást betiltom.

III.

Othello, a velencei mór tört emel Desdemónára.

Ügyeletes rendőrtiszt. — Elég! Ha azonnal le nem teszi azt a tört, lövök. Nem elég bajunk van a Leirer-üggyel, most még egy gyilkosság? A darabot betiltom.

IV.

Tristán a kertben Isoldé-t meg akarja csókolni.

Ügyeletes rendőrtiszt. — Nem hagyja azt a nőt! Drei Schritt vom Leib! Amit ön akar csinálni, az a nézőközönség körében elidézett vértolulás révén beálló érzetek és képzetek következtében a legnagyobb mértékben alkalmas a két nem közötti különbség hangsúlyozására és a szilárd polgári erkölcsök destrualására. Ennélfogva a darabot betiltom. —ÁSZ

CSIPISZ

(Ötölték-hatolták: öten, illetve hatan)

Bemutatja: a Magyar Színház mint
Entreprise des pompes funèbres

ELSŐ FELŐTLÉS

Mészáros Giza. — Szeretnék csipni magamnak egy férjet. De csak olyanhoz megyek, akinek autója van.

Bátori Gizi. — Akkor fekjüdj alá...

Mészáros. — Szentelen!

Bajor Gizi. — Az autó alá.

Mészáros (sóhajt): Az én koromban igazán csak egy autó alá fekketik az ember. (Megteszi.)

Csartos. — Asszonyom, én önt elgézőlom.

Mészáros. — Maga mindenkin keresztülgázol. Szédítő iramban száguld a csúcsok felé. Maholnap utóléri saját magát. Lóerővel törtet előre. És nyom bennünket, régi partnereit... Lássá, ez nem szép magától...

Csartos (a falra néz): Hah, mit létek?

Mészáros (andalogva): Egy poloska.

Csartos (elnyomja).

Mészáros. — Még ennek sem kegyelmez, maga lord Dietrichstein.

Csartos. — Mért kegyelmezzek a poloskának én, a színész-csészér? Épp eleget csipnek engem a lapok...

MÁSODIK FÖLHATOLÁS

Dr. Steinach. — Mivel szolgálhatok?

Mészáros. — Nézze, van nekem egy huszonhároméves leányom, fiatalítsa vissza, mert ahogyan én ezt a lord Csortost ismerem, képes és kisüti rólam, hogy már szépanya vagyok.

Dr. Steinach. — Mindenesetre szép anya.

Mészáros. — Ne bókoljon, mester. Megteszi, amit kívánok?

Dr. Steinach. — Örömmel. (Bajor Gizit pólyásbabává fiatalítja.)

Bajor (pelenkája alól kilátzik forrás bokája): Mama, én szopni akarok...

Mészáros. — Szopd az ujjadat, csibikém.

Csartos. — Szopni akar? Milyen korén kezd!

Bajor. — Bácsi, fújja ki az orromat. Ugy látszik, elkaptam a náthalázatot. Adja ide a házmérőt.

Z. Molnár. — Talán a házmérőt?

Bajor. — Dehogy. A táblásházmérőt.

Z. Molnár (nézi a házmérőt): Szőkik...

A jegyzető. — Igen, a — közönség.

HARMADIK FÖLBUKÁS

Csartos. — Én szívesen feleségül venném magát, de a házasságkötéshez tanuk kellene.

Mészáros. — Keressen magának a nézőtérén.

Csartos. — Hét nem létja, hogy mér mindenki a ruhaterába ment?

Dr. Steinach. — Nos, meg van elégedve velem, asszonyom?

Mészáros. — A siker ilyen — fiatal.

Dr. Steinach. — És miért Csipisz a leánya neve?

Mészáros. — Mert ezt mutatja nekünk a publikum.

A gyűlölet tengerében

Az erzsébetvárosi Nagy Kristóf útsegíti Beregi Oszkárt a túlsó partra

Nahát, ez a destruktív Katona!

— Kép a jövőből —

I.

(Szin: a színházi cenzura hivatalos helyisége. A polcokon széthányt darabok. Máday képviselő arcképe. Mellette Sokorópátkai és Kuna P. személyesen. A cenzor éppen egy darabot olvas. Dühötlő reszkető ököllel csap a kéziratra.)

Cenzor. — Disznóság!

Kuna P. (fölríad ál mából): Mi az? Mi az?

Cenzor. — Kérem, már régóta hever itt nálunk ez a darab. Miután attól lehetett tartani, hogy megpenészedik, elővettem, hogy egy kicsit megfésüljem...

Kuna P. — Ki irta?

Cenzor. — Valami Katona József az illető. Fogalmam sincs, hogyan ke-

rült ide a darabja. Valószínű, hogy a Nemzeti Múzeum küldte át fölülbírálás végett...

Kuna P. — Katona? Soha nem halottam a nevét.

Cenzor. — Én sem. Bizonyosan valami zsidó

Kuna P. — Aztán mi van abban a darabban?

Cenzor. — Egy nádor feleségéről esik benne szó, aki, képzelje, megcsalja az urát...

Kuna P. (fölháborodva): Hogy ezek az izraeliták mit firkálnak össze...

Cenzor. — Várjon. Ez még semmi. Most jön csak a java. Képzelje, ahelyett hogy a csábítót ölte volna meg a nádor, a királynét teszi felelőssé a nejeén ejtett gyalázatért. Hát hallott márilyent?

Kuna P. — Felséglázadás! Le kell csukni azt a Katonát.

Cenzor. — És mit gondol, hogyan oldja meg a problémát a szerző? Kétségbeesett! Képzeld, a nádor tört ragad és a felséges királynét...

Kuna P. (ijedten): Jaj, ki ne mondja valahogy! Hiszen ez a Katona rosszabb, mint Vázsonyi... Mit Vázsonyi? Lepipálj még Hébelt Edét is...

Cenzor. — És szerepel ebben a darabban egy kisgazda, bizonyos Tiborc nevezetű atyafi, aki olyanokat mond, hogy az embernek a hajaszála égnek áll. A főnálló társadalmi rendet for-

gatják föl ezek a szavak. Képzeld, azt mondja, hogy a nép éheznek...

Kuna P. — Kommunista. Föl kell akasztani! Azonnal nyomoztassa ki, hogy ki ez a Katona!

II.

(Egy hónappal később. Szín ugyanaz. Máday, Kuna P. és Cenzor szintén ugyanaz. A darab, amit cenzurálnak, még mindig ugyanaz.)

Cenzor (olvassa a rendőrség jelentését): Kérem, az a Katona már meghalt...

Kuna P. — Szerencséje.

Odry. — Mit?

Hevesi. — Az Elzeviremet.

Odry. — Tévedés. Ott még nem tartunk.

Hevesi. — De ha elixirjével örökéletet ad ennek a darabnak, akkor én soha nem kerülhetek színre az Elzevirrel. (Magában.) Küldök a nyakára egy bestiát. Az majd elfözi tőle az elixirt.

Aczél Ilona. — Tudom, mi itt a czél.

Tikár (fölmutatja a kasszarapportot).

Szerző (zsebrevágja a tantiémet): Ez a darab kvintesszenciája!

HARMADIK FÖLHAJTÁS

Kritikusok (máglyára itélik a szerzőt).

Szerző (mosolyog): Tüzes kutyanyelvek hasztalan nyaldossa testemet. Én nem égek el soha.

Kritikusok (egyszerre): Elég! (Hamvait Hevesi fejére hintik.)

"A főpénztáros úr"

Hogy e darab nem magyar szerző műve. Ezáltal sok-sok tantiém megy kárba. Mert biztos, hogy egy ilyen főpénztáros Hamarosan átmegey Amerikába.

A ravasz cím

A „Renaissance“-nak legújabb darabját Nem szidhatod, még hogyha rémes is. Mert hogyha egyet káromkodsz reája, Visszafelel a színlap: „Téged is!”

Változatok

a Hegedüs G-húron

Az egész országban Kész neveltség: Beregit meghívta, Aztán visszaszívta A Színész-Szövetség.

Be kár Hegedüsnek, Ilyen nagy aktornak Lenni ily faktornak S tünni, hogy sok senki Botránnyt fölkitornak.

Maradjon Hegedüs, Mint vala: művészünk. Játsszon ő csak tüzzel, De sose a tüzzel, — S mind hívei lészünek.

A hallhatatlan szerző

Varázssítal 3 fölhajításban

Elixirta: MURÁNYI SIKLÓS

ELSŐ FÖLHAJTÁS

Odry. — Hol vagyok?

Bakó. — A történelem szinpadán. Ez itt a hanyatló reneszánsz.

Odry (kiabál): Reneszánsz? Nem látom a bárdost, csak a bakót. Alighanem tévedsz. Bakot löttél, Kartaphiles pájtás.

Bakó (ideges): Ne odryts, a földszint alszik... csitt... hallo?

Odry. — Mi az?

Bakó (a nézőtérre mutat): Egy ébredő.

Odry. — A szerzőt akarom látni.

Bakó. — Minek, oh jó Galeotti?

Odry. — Elhoztam a varázssítalt, az életelixirt. Ha ezt beveszi, darabja örökéletű lesz...

Bakó. — Elég, ha a közönség veszi be.

Odry. — De mit vegyen be akkor a szerző?

Bakó. — A bruttóbevétel tíz százalékát.

MÁSODIK FÖLHAJTÁS

Szerző (a színtal mögött. Ő a hallhatatlan ember): Megmérgeznek ezek a kritikák.

Odry. — Hajtsd föl az elixiremet.

Hevesi (közbeikt): Megtiltom, hogy itt előadjá.

Haller uram

„Haller uram! Haller uram!”

„— Mi bajod van, édes fiam?”

„Mi lesz a tarnai fával?”

„— Ne törődj a más bajával!”

„Haller uram! Haller uram!”

A dicsőség hát odavan?”

„— Megbotlottam egy kis fába,

Megyek már Amerikába.”

Elment Haller, link az üzlet,

Leégett az erdő s bűz lett.

„Haller uram! Haller uram!...”

„— Ez a kurzus, édes fiam!”

Ujfajta vád

— Tudod, mi a különbség az alap-talan, és a kalaptalan vád között?

— Kalaptalan vád? Hát az meg mi?

— Mikor a diákok zsebrevágott tányérsapkával kiáltozzák: „Beregi hazáruló!”

Svéd humor

I.

„Leben und leben lassen“

— Ha beteg vagyok, azonnal orvoshoz megyek, — mondja egy jóképű kereskedő. — Elvégre az orvosnak is kell élni. És ha megkapom a receptet, azonnal elmegyek a patikába. A patikusnak is kell élni. Azután hazamegyek és a tűzbe hajtom az orvosságot.

— A tűzbe hajítja? — csodálkozik a barátja. — Miért?

— Nekem is kell élni! — fejezi be a kereskedő.

II.

— Nézze csak, asszonyom, — szól a tiszteletes úr egy iparos feleségének — a fia hógolyót dobott rám,

— És eltalálta a tiszteletes urat?

— Nem

— Akkor nem is az én fiam volt. Az mindig talál.

THEATRALIA

A színházi hét eseményei

* A Vigszínház hetét a színház legújabb szenzációs kettős sikere: „A főpénztáros úr” és a „Csendélet” dominálja. A szombati est jut az „Ezüstlakodalom”-nak, csütörtökön pedig a „Nyu”-t adják. Vasárnap délután a „Bunbury” szerepel a műsoron. Szombaton délután a színészközpont vizsgáló-előadásul a „Kis gróf” című operett kerül színre.

* Halló, Amerika! hete lesz a Fővárosi Operettszínház jövő hete is. Minden nap a páratlan sikerű revüt adják. Vasárnap délután a „Nótás kapitány” kerül színre mérsékelt helyárrakkal.

* A Renaissance-Színház heti műsorán a „Ményasszonyi fátyol” csütörtökön kerül színre. „Téged is” című pompás párisi bohózatnak pénteken lesz a premierje, másodszor szombaton, harmadszor vasárnap szerepel a műsoron. A „Szeretni” első mérsékelt árú előadása vasárnap délután.

* Minden este „Frasquita,” Lehar világhírű operettje a Városi Színházban. A forróvérű kis spanyol cigányleány és párisi szerelmesének lebilincselően érdekes regénye legszebb muzsikájának megírására inspirálta a modern operett nagy mesterét s a Városi Színház pazar előadásán, Serák és Gábor kitűnő duettjében a csillogó Lehar-partitúra minden kótája érvényesül, amint a mulatságos librettó friss vidámsága is fokozott erővel hat Sziklay és Molnár Vera magával ragadó játékában és bravuros táncaiban. A „Frasquita” egyébként teljesen betölti a Városi Színház jövő hetének műsorát a vasárnap délután kivételével, amikor is a „Tosca” kerül színre.

* Nézze meg a hirdetőoszlopokon a Városi Színház helyárait.

A lelkiismeretes ápolónő

— Nagyságos úr... nagyságos úr!... Ébredjen már föl, az isten szerelméért... Elfelejtette bevenni az altatóport.

Tűz ellen biztos a harcodd,
Hogyha veszel **Minimax**-ot.

Távirat

HALLER ISTVAAN, AMERIKA

Meg vagyunk botraankozva, hogy oent szakeertoe uezleti teveekeny-seege utaan nem veszik foel a new-yorki fa-toezsdeere. Hogyan? Haat ott is kiuetoetta numerus clausus?

KURZISTAAK

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy Jassyban a sztrájkoló román egyetemisták a zsidó diákok otthonának ablakait bevették. Érthetetlen! Hát nincsen ott a zsidóknak fejük? Tisztelettel egy pesti fajtárs.

Halleri hasonlat

... és mikor a szép primadonna odahajolt a gróf vállá fölé, kiderült, hogy ő sem volt fából, akárcsak a tarnaleleszi erdő...

Lehner indítványa

.... mindezek alapján indítványozom, zárják be az összes zsidókat, nehogy a fajkeresztények elkapják fölük a náthát."

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
HERCEG UDVARI
PINCÉJE, VILLÁNY.

Ahol már van jogrend

— És a házikisasszony zongorázot vacsora után?

— Nem, kérem. Az estély minden rendezavarás nélkül folyt le.

Döntő bizonyíték

Illetékes körök mostanában azzal foglalkoznak, hogy a völegényeket házasságkötésük előtt orvosi vizsgálatra kötelezzék. Álljon itt egy kép a jövőből. Szín: az orvosi rendelő. Szereplők: a völegény és az orvos. A völegény szabadulni szeretne a házasságkötéstől és már csak az a reménység tartja benne a lelket, hogy minél gyógyíthatatlan beteget házasságra alkalmatlannak fogják nyilvánítani.

Orvos. — Egészséges?

Völegény. — Kérem szépen... azaz dehogyan...

Orvos. — Ne féljen. Elöttem nincs titok, én a vesékbe látok.

Völegény. — Ami a vesémet illeti, doktor úr...

Orvos. — Gyomorbajos?

Völegény (kap rajta): Gyermeckorom óta.

Orvos. — Mutassa a nyelvét.

Völegény (mutatja): Á... á...

Orvos. — Semmi az egész... Majd ha megműsül és rendes kosztja lesz, helyre jön.

Völegény (csüggedten): Kérem, dok-

tor úr, be kell vallanom (köhög), a tüdőmmel baj van...

Orvos. — Vegyen lélegzetet.

Völegény (nagyot sóhajt, miközben arra gondol, bár csak konstátálna az orvos egy kis tüdőcsúcshurtot): Ahh!

Orvos. — Barátom, a maga tüdeje vas.

Völegény (reménytelenül): Igen, doktor úr, de az idegeim... álmatlanság gyötör...

Orvos (jóindulattal): Ezen minden völegény keresztülmegy. Hja, a szerelem!... Elmulik.

Völegény. — És a szívem...

Orvos. — Megnyugtatom, a mézes-hetek után az is rendbe jön. Más baja nincs?

Völegény. — Vérszegény vagyok.

Orvos. — A szegénység nem szegyen vigasztalódjék...

Völegény. — Azonkívül rövidlátó is vagyok.

Orvos (telkesen): Rövidlátó? No lássa, az isten is félnék teremtetted...

Völegény (a düh fojtogatja): Vannak idők, amikor a szemem vérben forog...

Orvos. — Majd segít a kötés.

Völegény (fölképzik): Miféle kötés?

Orvos. — A házasságkötés.

Völegény (rezignáltan): Nekem az az érzésem van, mintha megvakultam volna.

Orvos. — Vakká tette a szerelem. Barátom, legfőbb ideje, hogy megműsüljön. Azonnal kiállítom részére a bizonyítványt. Házasságkötésre alkalmas.

Völegény (kétségbeesve): Doktor úr, valamit még elfelejtett.

Orvos. — Mit?

Völegény. — Az elmeállapotomat nem vizsgálta meg.

Orvos. — Afelől nyugodt vagyok. Csak nem akarja elhítni velem, hogy bolond? Bizonyítsa be.

Völegény. — De doktor úr, az isten szerelmére, hát nőszülék én, ha nem volnék bolond? **DYMI**

Zugmén, zugló

— Most már tudom, mi az a Zugló.

— Hát áruld el!

— Az appropriációs javaslat szerint az a mén zugló, amely balkézről, illetve ballábról udvarol a kancáknak.

Egy kurzus-bankár dala:

Elment a Haller Amerikába,

Én is elmegyek utána...

Nyíltlevél

Schadl tanácselnök úrhoz

Igen tisztelt Tanácselnök úr! Olvasom, hogy legutóbb egy sajtópörben ön fölszólította a vádlottat, a Népszava egyik munkatársát, hogy vonuljon be önnel a tanácskozóterembe és írjon próba-vezércikket. A vádlott ezt nem volt hajlandó megtenni, mert — mint mondta — a törvény őt erre nem kötelezi. Igen t. Tanácselnök úr! Én, alulírott hírlapíró, vállalkozom arra, hogy önnek a kívánt vezércikket megírom. Én nem nézem: kötelez-e engem a törvény erre, avagy nem; mindössze egy kérdésem van önhöz: mennyit méltóztatik fizetni a szóbanforgó vezércikkért? (Mert azt remélhetőleg már a vádlott fölszólítása alkalmával sem képzelte Tanácselnök úr, hogy egy újságíró honorárium nélkül ír vezércikket.) Amennyiben szolgálataimra igényt tart, kérem levelét „Ötszáz-ezertől fölfelé” jellegre a kiadóba. Cégem jó hírneve garántálja, hogy a vezércikk minden tekintetben meg fogja nyerni b. megalégedését és bizonyosra veszem, hogy a jövőben mindennemű vezércikkészükségletét nálam fogja beszerezni. Kiváló tisztelettel **Alídsz**

Sajtóhiba-gyűjtemény

Kedves Borsszem Jankó! Egyik esti lapunk mély érzésről tanuskodó lírai költeményében a következő sorokra bukkantam:

„Lelke elszállt, hová oly sokan költöztek,
S körötte tündöklő angyalok köpdöstek.”

Egy szigorú kritikus tollából olvastam egyik ismert írónkról, aki az itókát sem veti meg:

„...újabb művével ismételtelen bebizonyította, hogy még mindig kiváló művelője az ivásnak...”

A Vezuv kitérése alkalmával ezt a nápolyi jelentést közölte az egyik újság:

„...a város valamivel nyugodtabb, a lávaömlés csökkent. Samutól nem kell tartani, mert a szél iránya megfordult.” Tisztelő híve: **Böngérffy**

Van benne valami

A Markó-uccai fogházba invitált textiles így monológizál:
— Ha az Operaházat előbb bezárták, mert rosszul operált és most újra megnyílik, akkor miért nem nyílik meg az ajtó előttem is?... Hiszen engem is csak azért zártak le mert rosszul operáltam!

Gyomorrontásnál ebből eredő fejfájásnál, étvágytalanságnál, igyék

Hunyadi János

természetes keserűvizet.

Biztos gyóg;hatás!

NYAKKENDŐHÁZ
IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) :: :: Telefon 71-71.

Férfifehérműiek, nyakkendők, nyúlszörkalapok, raglánok és az összes úridivatárúk a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányaiból állandóan gazdag választék.

Spiritiszta-est

A régi képviselőházban március 1-én spiritiszta-est volt. Kiküldött szellemes munkatársunk szellemének telefonjelentését itt adjuk:

Az est spiri-tiszta jövedelmét a nyomorgó B-listás kísértetek kapták. A műsor első száma szellemidézés volt. Hívásra megjelentek: Shakespeare, Napoleon, Kossuth Lajos, Petőfi és Jókai. Nem jelentek meg hívásra: Kopinics, Tornay Rózsi és Leirer Amália gyilkosa. Utána mint második szám a kísértetjárás következett. A kísértetek jól jártak. Fejenként százezer korona státuszpénzt kaptak a kísértetjárásért. Az est utolsó száma Verdi és Puccini szellemének megidézése volt, akik legszebb szerzeményeiket adták elő Zerkovitz szellemének füttykisérete mellett.

A szanálás áldásai

Az utasoknak égő szalmát kell lobogtatni a kistőkei állomáson, mert csak akkor áll meg ott a vonat takarékosági okokból. Ugy tudjuk, ezentúl nagyobb állomásainkon is életbeléptetik ezt az újítást. Vácott például ugródeszkát helyeznek el az állomáson azzal a céllal, hogy a robogó vonatra arról célozzák föl magukat az utasok. Szegeden szalmával hinik tele a földet, hogy a gyorsvonatról leugró emberek ne törjék össze magukat. Szolnokon a vasúti hídról veik föl magukat a boldog utasok a vonat tetejére. Ezáltal rengeteg pénzt takarít meg a MÁV, amelynek példáját hírszerint az amerikai Pacific-vasútnak is követik.

Gyerekek közt

— A mi lakásunk olyan szűk, hogy szegény mamának sokszor a földszinten lakó úrhoz kell menni aludni.

Szanált közmondás

Nem minden mérleg aranymérleg, ami fénylik.

Biztató

— Kezdő tüdőcsúshurutja van, kedves barátom. Na és van valami vagyona hogy gyógyíthassuk?

— Van, doktor úr.

— Jó. Akkor majd megszabadítjuk tőle.

Aranyköpés

Az asszonnyal és a kisgyerekekkel valami komoly dolog történt, ha csendben marad.

K. E.

Sokorópátkai. — A teremburáját! . . . Ijjen kis pacsirta, oszt mekkorát tud danolni . . .

Csőd-versike

Budapest uccája néptelen,
Számos cég fizetéseképtelen.
Képtelen fizetés, mit kapunk,
Csőd lett az állami alapunk.

1919—1925

A kezdet:

KURZUS

A vég:

KONKURZUS

Emberek

Ha Klebelsberg üvegember, akkor:
Haller István — faember,
Vass József — vasember,
Bud János — papírember,
Bethlen István — gumiember,
Ripka Ferenc — gázember
és persze „minden zsidó — gazember“.

A kurzus-anya csak következetes volt

— Tudtam én előre, hogy ha tűzifát kezd eladni Haller István, abból baj lesz.

— Honnét tudadt?

— Na hallod, hiszen a politikában is mindig rossz fát tett a tűzre.

V., Zoltán-ucca 16. Telefon: 18—08.

Paródia-egyveleg

A tarna-leleszi erdőben
Nem találtak, csak törpe fát,
Oly nagy volt a panamáska;
Sok csenevész, kicsi fáska
Nem tudott megnőni se hát.

„CHATEAU HUNGÁRIA“ különlegesség

Irodalmi receptek irodalommal főző egyének számára

Összegejtette: HESZTETIKUS

Nehogy bárki is azt higye, hogy e rovatban fősorakozó szerelmi szakácsok között kizárólag csak férfiakat kívánunk csípkedni, e héten a nők is sor kerül.

Lássuk, hogyan „főz” egy

Erdős Renée-ért rajongó pesti leány:

„Kedves Ármin, szép, sápadt sőhaja élettemnek! Még itt muzsikál a fülemben a hangja, mellyel mint egy destruktív trubadur kérdezte a „mi népünk” kedves, éneklő akcentusával: „Kire fog gondolni ma este, Rezsín?” Mint megsebzett hárfából a sírás, úgy szakadnak föl belőlem most a szavak: Hát kire? Kire, maga kis *azeszpónem*?”

Kathreiner

Kneipp Maláta Kávé

Kire gondolhatok én ilyenkor, ebben a szomorú szerelmes estében? A butorok néma zenéje úgy ölel körül a hideg mámorú fehér leányszobában, mint egy megzenésítésre váró csókos

verset és most jön maga ezzel a *blöd* kérdéssel: kire gondol ma este, Rezsín? Mikor minden sóhajtásom, minden vágyam és minden lebágyadt ölelésem maga után sír, akkor maga még meri kérdezni, hogy kire gondolok? Hát kire gondolhatok én most? A Klebelsberg Kunóra vagy a Kuna Pére, maga *schwerer bócher*. Hát nem érzi,

Bámulatosan olcsó, ízletes és kiadós

hogy ebben a csóktalan, tikkadt, türelmetlen éjszakában *cütellig* csak magára gondolok?

Mondhatom, Ármin, maga egy jó pofa! Kijelentem magának: ilyen éjszakám már rég nem volt. De mit tudja maga, mi az ilyen mámorosan, ilyen nagyon, ilyen *mesügemódra* szeretni valakit.. Látja, most megmondom magának. Pedig úgy éljek, Ármin, tudom, hogy ezzel veszíték az érdekességéből, maga most mulat rajtam és talán el is *flancol* a *misz pofa* barátainak, akik hiába *strapálták* magu-

kat nálam: „Mit jöttök nekem azzal a Rezsinnel, hogy az egy hideg, *hücpé* leány, nézzétek meg ezt a levelet, hogy *stejgol* utánam!” Nem baj. Férfitempő. Én mégis büszkén, boldogan és alázta-

Szerencse a Kávészészében

tosan sirom bele a párnámba a nevét: Ármin... Ármin...

Magának könnyű, kedvesem, esküszöm, Ki tudja, hol szórakozik most, amikor én fuldoklok itt a leányszoba fehér némaságában és bele szeretném kiabálni ebbe a nagy, nagy csöndbe: *cerspringolok*, nem bírom tovább! Mit számít ez magának? Ki tudja, kire gondol most? (Vagy azt hiszi, nem láttam, hogy nézett ma is ott a Löwyék zsúráján az Ehrlich Mancira? Hagyja, Ármin, ne strapálja magát.)

Már egész *mat* vagyok a szomorúságtól. Na, hagyjon szépen magamra. Sokat sírtam már és elfáradtam. Legjobb lenne meghalni. Ne akarjon lebeszélni, Ármin. Meghalni jobb.. na hagyjon.. hagyjon élni... én meghalok.

Rezsín

U. i.: Holnap délután ötkor „ugyanott”. Pontos legyen, mert kijelentem magának, egy percet sem várok.”

Gyanus bolondéria

- Hallottad? X. egyetemi tanár felsége bolondja a rádióknak.
- Né mondd!
- De még mennyire! Tegnap is két hallgatóval feküdt le.

A Borsszem Jankó karácsonyi pályázatának

eredményét március 15-iki számunkban hirdetjük ki. A kétheti eltoldást a beküldött hatalmas anyag gondos átvizsgálása és elbírálása tette szükségessé.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó jelen számát kedden, március 3-án zártuk le.* — F-ös. A sok magyarázat közt elvész a paródia. Az ilyesminek sokkal villanóbbnak írápánsabbnak, kevés szóval sokatértetőnek kell lenni. Itt-ott elárul bizonyos készséget, idővel talán viszi valamire. — H. H. (*Kisújszállás*). Levél ment. — AE. Már biztatóbb, de még mindig nem találta fején a szöveget. — böki. A kis humoreszk közismert szölamok recipieszerű változata. A „gyűjtemény” elég ügyes. A csillagászati tanulmány nemkülönb. — L. A. I. A „Pénzes Balog Böske” túlságosan érzelgős, mű-paraszti és régi vágású. Hogy is mondják mifelénk? Kár a benzinért. 2. Sajnos ilyesmire nincs megfelelő alapunk, de azért alkalmilag kedvezően intézzük el a kérést. — K. E. A rébuszok közt akad elmés, de valamiben mindegyik sántít. — Margit. Nem a maga kezébe való még dr. *Nemes Nagy Zoltán* érdekes okos és modern könyve, a „Vita sexualis”. De ha férjhez megy a szakácskönyv mellé siessen beszerezni mert tudvalevőleg kétféle főzés van a világon. A könyv komoly tudományos megállapításai mindenképpen használni fognak. — Amerika. Ne csodálkozzanak odakint a magyarok, hogy a hírtelen elcsöndesült, hajdan vérestorkú Haller István olyan csúnyán becsapta a hollandusokat. Volt egy hollandus akivel csinyján bánt: Holländer volt az illető a nagy szegedi zsidó pap rágalma-zója. — Etienne. Egyelőre fölösleges, hogy megjedjen. — Ny. F. A mostani gyöngé. — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő
Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.
Igazgató: Szekeres Rudolf

MEINL
UJTERMÉSÜ TEA

Képrejtvények

I.

II.

Beküldték: I. Dr. Deutsch Viktor (Budapest);
II. Nyári Feri (Pápa)

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényeket helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek.

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. egy nagy doboz „Virág“-féle dessert,

3. egy nagy üveg „Oceán“ James,

4. egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor“ (Püspöki uradalmi bérpincéből),

5. két doboz (fekete és sárga)

6. két pár „Palma“-gumisarkok (férfiaknak és nőknek),

1. egy üveg „Kossuth-rum“ (Grauer-gyár különlegessége),

8. két doboz „Samum-Atesse“ cigarettafüve és egy csomag sodrópapiros,

9. egy darab P. Márkus Emilia-arcápoló szappan,

10. egy doboz

11. egy üveg „Lysotorm“.

12. egy nagy palack „Rapidol“ folyékony fém-tisztító szer,

13. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917–22. évek),

14. Seiffensteiner Salamon adomáskönyve.

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9–2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2979. (9.) számában közölt képrejtvények helyes megfejtése:

I. Utódállamok

II. Intakt

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényét helyesen fejtették meg, a következő ajándékot kapják: 1. Dr. Hlatky Endre (Budapest, VI., Eötvös-u. 34, III. 21, akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásör; 2. Politzer Mici (Budapest, VI. Podmaniczky-u. 37),

akinek egy nagy doboz „Virág“-féle dessertet; 3. Hauer Jenő (Budapest, V., Pozsonyi-út 6), akinek egy nagy doboz „Oceán“ cukrozott gyümölcsöt; 4. Sándor Jenő (Budapest, II., Margit-körút 46), akinek egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor“-t; 5. Kemény Ignác (Budapest, X., Gyáli-út 15/c. I. 6), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappan; 6. Grünbaum Erzsébet (Nagyatád), akinek két doboz „Lion“-pasztát; 7. Bányatiszti Kaszinó (Pilisvörösvár), amelynek két pár „Palma“-gumisarkot; 8. Gergely Sándor (Budapest, V., Kádár-u. 8), akinek két doboz „Samum-Atesse“-cigarettafüvelyt; 9. Singer Mili (Esztergom, Korona-kávéház), akinek egy doboz „Ovomaltine“-tápszert; 10. Magyar Tisztviselők Országos Egyesülete (Budapest, VIII., Eszterházy-u. 4), amelynek egy üveg „Lysotorm“-ot; 11. Brück Sándor (Pápa), akinek egy nagy palack „Rapidol“ folyékony fém-tisztító szer; 12. Kaposvári Kereskedők Egylete (Kaposvár), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Bácsalmási Kaszinó-Egylet (Bácsalmás), amelynek a „Seiffensteiner Salamon adomái“-t küldi meg a kiadóhivatal.

ANYAI INTELMEK

A legsúnyább férfiban is van valami szép vonás, lányom. Például, ha megkéri a kezdet.

A házasság langyos cserépkályháján a házibarát a Frandor.

A családi tűzhelynél az anyós tüzel, a feleség lobog, a férj pislákol s a házibarát melegszik.

A leányok férjhez akarnak menni, a férfiak nem akarnak megőszülni. Hogy miért van mégis annyi házasság? Hja, lányom, az ellentétek vonzzák egymást.

Minden aggszűzben egy anyós veszett el s minden házasságban egy férfi.

HESZ

Vizsgálat után

— Nos, doktor úr, mi a bajom?

— Őszinte leszek, barátom. Ön örökölt betegségben szenved.

— Ugy? Akkor tessék a tiszteletdíjat a nagybácsimtól kérni. Annak vagyok az örököse.

— Látod ott azt a Kleint?... Az nem kóser ember. Nagyon gyanus.

— Ne mondd! És miért?

— Képzeld csak, még nem ment csödbe.

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!

Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamát megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.	Az 1920. évf. ...	75000 kor.
„ 1918. „ ...	75000 „	„ 1921. „ ...	75000 „
„ 1919. „ ...	75000 „	„ 1922. „ ...	75000 „

A fajmagyarok és egy cselekvő Magyar

I. Az uccán

A „fajmagyarok”. — Micsoda?... Azért akarjátok fölléptetni azt a Beregi-Bergert, hogy a nyomorgó nyugdíjas színészeket segítsek?... Ki vele!

II. A demokrata-körben

Magyar Miklós. — Ezennel fölajánlok tízmilliót a nyomorgó nyugdíjas színészek javára, mint Beregi Oszkár-alapítványt. Ki ellene?

Akinek nem mindegy

MIT TESZ A NYELVÉRE,
az csak mindenütt a

SZENT ISTVÁN CUKORKÁT

kérje, mert ezt valódi olajokkal, tiszta izekkel készítjük. Megismerhetők, hogy minden szem cukorkába a SZENT ISTVÁN szó van préselve.

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek rt.

A Borsszem Jankó

egy-egy régi évfolyamait magas áron megvásároljuk. Ajánlatokat levelezőlapon a kiadóba (V., Mária Valéria-u. 12) kérünk.

Ültessen
gyümölcsfát!

Unghváry
József
faiskolája
Czegléd

Budapesti irodája
VI. Andrássyút 56. Telefon 162-72.

Kérjen árjegyzéket